

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 13 • 16 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 19.10.2022 г.

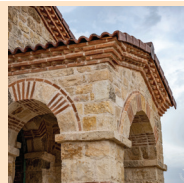
ДА НАСТЪПИШ
ОТНОВО МОТИКАТА

страница 4,6,7

НАДЕЖДАТА за
българските деца
е жива

страница 8

ПРИКЛЮЧЕНИЯ В
БЪДЕЩЕТО

страница 9, 10

Библиотека:
„Пет стъпки към
успеха“

страница 16

Де е БЪЛГАРИЯ?

Всеки ден в социалните мрежи и в лични разговори с хора срещам едно търсене на „оправянето“ на България. Хората знаят, че нещо липсва, но не могат да осъзнаят какво точно им липсва и как и къде могат да го намерят. Усещаме, че нещо в нашата родина не е наред и трескаво търсим какво е то и как можем да го оправим, така че да заживеем доволни и щастливи.

За да намерим това, което търсим, е нужно да се върнем назад и да си отговорим на въпросите защо е била създадена България и какво означава да имаме държава.

Едва тогава ще разберем какво ни липсва сега и какво е нужно да оправим, за да намерим мира и щастието, които търсим. Всяка държава възниква, за да изпълни целите, които са си поставили хората, които живеят в нея. Например мюсюлманските държави в началото възникват, за да обединят групи, които да поробват и ограбват „неверниците“.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

КОТЛОНЪТ Е ВКЛЮЧЕН!

Тече процесът на бавното ни сваряване.

Тенджерата е община Ветрино, вътре са жителите ѝ, а температурата се контролира от чуждестранния инвеститор, доведен от видна родолюбка, живееща в екзотични дестинации за скучаещи милионери. Формално копчето на котлона е в ръцете на местната политическа власт. Но тя по правило е заета да си играе с малко по-скъпи играчки, осигурени от Чичкото от чужбина.

продължава на страница 4

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

продължава от стр. 1

Те събират хора, които искат да са властници над другите и чрез военни набези покоряват и забогатяват. Католицизмът също възниква за по-голяма власт и окрупняване на богатствата. В основата му са заложени наказанието и плащането на опрощението. Викингските държави също са основани на грабежа и надмощието на по-силния над по-слабия. България е създадена със съвсем друга цел. Византийските хронисти я описват като държава на справедливостта, където хората не са били завоювани от нея, а сами са се присъединили, заплени от това, което е имало вътре в нея. България е била държава на приноса, където най-заслужилият е получавал най-много и дори човек от най-ниско потекло е можел да се издигне до най-високото стъпало на база своите заслуги. Тя е била страна на справедливостта и равния шанс. Тук е важно правилно да разберем, че равният шанс не означава поравно да получат хората, а че тези, които допринасят най-много, получават съответно най-много и водачеството се е предоставяло на тях, защото те могат да вземат най-добри решения на база опита си, а не заради родова принадлежност или дворцова интрига. Или нашата държава е била основана от хора, които са заложили в нея развитието на смелите, умните и доказалите се с дела, и тези, които са се присъединили към тях, са вярвали в същите ценности.

Още нещо, което е важно да знаем за държавата – тя води самостоятелна политика, иначе не е държава. Управяващите не се страхуват да преведат народа през неизвестното. Те водят хората в посока да си сътворят блага, а не да чакат някой да им ги даде. Нека си припомним в какви времена живее цар Симеон. Съсед е на най-силната империя в света по онова време, но той не чака византийски помощи, не чака субсидии, а се хваща да създаде български блага заедно със своите сънародници. Изгражда образователна програма, която прави българите по-образовани от византийците, изгражда по-силна армия от византийската, има по-големи строежи от византийските, прави по-красиви произведения на изкуството от византийските. Обединява и прави от българите по-силни, по-умни, по-добри хора. Това е ролята на държавата – да има

собствено темпо на създаване, което зависи от хората в нея, а не от външни лица. Дори съвременните мотивационни автори и психолози наблягат на погледа в огледалото (да правиш това, което зависи от теб, и да насочваш усилията си само в тази посока). Или хората се обединяват заедно, за да се защитят (да не могат силните и простите да мачкат нормалните и разумните), да създадат по-големи неща (не да си подобрят къщичката, а да изградят прекрасно населено място и прекрасна държава, така излизайки от дома, пак ще влязат в красота и спокойствие), да обучат по-добре всички членове на общността, да направят средища за развитие на умните и предприемчивите, да създадат производство на храна и здравеопазване, което да помага на народа да живее по-добре.

И сега да видим какво се случва с България след Освобождението ни от османско робство. Първото, което се случва, е, че ни се назначават чужди управници, които преследват своите цели, а не изконно българските. Винаги съм се учудвал на прехвалването на германските царе, които са гледали на българския народ като на стадо, от което да извлекат повече пари, с които да се хвалят в европейския кралски двор. Още от началото ние изпълняваме чужди цели, а не наши и това продължава вече 144 години. Има един кратък период на по-

дем от 1944 година до 1980-а, в който за България се мисли като за отделна държава и тогава имаме качествено образование, грижа за децата и природата, овладяваме атома, имаме високи спортни постижения, велики учени, но и са допуснати много грешки, които след това водят до упадък и до време, в което отново губим своята независимост и изцяло служим на чужди интереси. И за да не говоря нещо, което може да бъде тълкувано като лично мнение, ще проследим фактите, а те винаги са обективни. От 9 000 000 население ние ставаме 6,5 млн. за 33 години. Много хора ще кажат, че това е така, защото са отворени границите и хората са се разбягали, но е по-скоро мнение на пропагандата, отколкото безспорен факт. До 1990 година хората в България имаха определен ред, в който живеяха. Нямаше престъпност, всеки си имаше работа, училищата даваха високо ниво на образование и децата вътре бяха спокойни, както и родителите, защото там нямаше наркотици, нямаше педофилия и не можеха да ти откраднат детето за органи или да го направят проститутка. След това предприятията се разпаднаха и хората нямаше откъде да получават заплати, за да се изхранват. Мутрите плъзнаха по улиците и пребиваха и ограбваха безнаказано. Когато спряха предприятията, се разруши и системата за снабдяване със стоки по магазините, разпаднаха се селските стопанства, които произвеждаха

храна и тя също започна да липсва, започнаха съкращения в армията, защото нямаше кой вече да я издържа, срина се здравеопазването и държавата престана да съществува. В този момент имаше хора, които се свързаха със западните служби (защото всичко старо в социалистическия лагер рухна и във всяка друга социалистическа държава се случи това, което се случи и в България) и получиха инструкции как да действат. Те взеха властта чрез „демократични“ избори. Приватизираха всичко, което беше държавно, или преведено на днешен език – беше собственост на народа. Понеже те бяха държавата, си го продадоха за жълти стотинки на себе си, на подставени лица или на чужди компании, за които им беше разпоредено от техните външни нови господари. След това нарязаха компаниите и ги продадоха на части, като така се унищожи пътят за връщане назад и хората тотално останаха без работа. В онзи момент първи излязоха от България жените. За тях беше по-лесно да преглътнат егото си и да отидат да работят в чужбина като гледачки на възрастни хора, чистачки в домове на богати, някои си намериха любовници, като по-младите дори се омъжиха за чужденци и така тотално убиха самочувствието на българския мъж. Вече не беше воин, не беше човек, който издържа семейството си, не беше мъж, който може да защити жена си и

продължава на страница 3

● ТЕМА НА БРОЯ- продължава от страница 2

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

дъщеря си от мутрите и насилниците. От редиците на такива смазани мъже не можеш да извадиш хора, които да решат да поведат народа си напред. Тези хора не излязоха в чужбина, но смазани, изпратиха децата си да отидат там. Чувстваха се предадени от държавата, на която бяха служили до 1989 година, и не разбираха защо се случи всичко това. Така от държавата ни си заминаха над 2 500 000 българи, излязоха от страната не защото си мечтаеха да мият чинии в чужбина, а защото нямаха избор или бяха деца на смазани от предателството на политиките, които вече не служеха на тях, а на чужди правителства.

За да сме наясно кой управлява „държавата“ България, е важно да си спомним кой разпродаде собствеността на народа. Всичко започна от Иван Костов, като негово финансово оръжие беше олигархът Иво Прокопиев, после всичко се допродължи от НДСВ с главни участници Милен Велчев, Соломон Паси и Николай Василев. Или кражбата на създаденото от две поколения хора е направено именно от съвременните „спасители“ на България – „Да, България“ и „Продължаваме промяната“, като унищоженият дух на българина е смазан именно от тях и техните родители.

След като беше разграбена, държавата беше изоставена, защото нейната роля беше на територия, а не на държава. Защо смея да твърдя това? Една държава има цел на съществуването си, а последните 33 години ние имаме цел да влезем в ЕС и НАТО, за да получаваме помощи от тези организации. Помощите отиват за управляващите, които основно чрез подставени лица вземат над 80% от европрограмите и така си получават заплащането за подчинението на народа и територията на съвременна Бълга-

рия на тези, които отпускат средствата. Ние биваме залъгвани, че тези програми идват за нас, но ако се замислим, не можем да се сетим и за едно нещо, което да е направено с европрограма и да ни кара да се гордеем, че сме българи, и да ни даде конкурентно предимство в света. Знаем, че на повечето хора им е неприятно да чуят това, но съвременна българска държава не съществува. Има народ, има територия, но те нямат цел и посока, те не действат самостоятелно в името на справедливостта и просперитета на хората чрез подпомагане на знаещите и можещите, а съществуват, за да задоволяват чужди интереси.

Как можем да разберем дали това твърдение е правилно? Ами много лесно, нека си отговорим на няколко въпроса:

1. **Имаме ли образование, което да развива нашите деца?** – отговорът е не. В България съществува подобие на образователна система, която произвежда не много интелигентни хора, които нямат шанс да бъдат водачи или да съществуват самостоятелно. Както и нашата икономика, те са подготвени да имат своята роля в европейската или американската икономика като трето и четвърто ниво работна ръка.
2. **Имаме ли собствена армия?** – отговорът отново е не. Ние имаме охранителна структура, която служи за допълване на чуждите мисии в чужбина. Нямаме различните родове войски, нямаме самостоятелно организиране на армията, което ни привежда в ролята на васали или напълно безправни в чужди систе-

ми.

3. **Имаме ли полиция, която пази народа?** – отново отговорът е не. Наркоманията и престъпността се ширят свободно. ММА бойците, престъпните организации и агитките са тези, които са търсени да разрешават проблеми. Полицията се ползва да потиска народното недоволство при протести, чрез полицейския апарат се потискат хората, които решават да организират нещо по-голямо, и също така много често са част от различни престъпни организации.
4. **Имаме ли бизнес организации, които да развиват хората и населените места?** – за съжаление отговорът отново е не. Бизнесът е насочен към печелене на средства за изгода на своите собственици. Няма бизнес организации, които да създадат университети, които да произвеждат качествени кадри. Запазили са знанието и активите за собствените си деца, а не за тези, които имат желание да се развиват. Няма мислене за развитие на градове, села или общини, които да функционират. Няма мислене в национален план за България и българския народ. Имаме бизнесмени, на които децата учат в чужбина, придобиват имоти в чужбина, харчат пари за огромни събития в чужбина, за яхти и живот в чужбина за себе си и своите деца. Те извличат пари от българската земя и българския народ, и всичките ги похарчват в чужбина.
5. **Има ли политици, които да са финансирани от едър капитал в България?** – отново отговорът е не. Ще ви дам пример – в днешния български парламент 5/6 от депу-

татите гласуваха за война, а не за мир. Преди два дни в Украйна беше ударен голям завод за олио. Целият живот на един човек, който е направил този завод, е унищожен. Ако в Украйна мислеха за народа си, за бизнеса и за хората, които да се развиват и конкурират на световно ниво, те нямаше да вкарат народа си във война, но там е същото като в България. И сега си задайте въпроса: Ако български бизнесмен определяше политиката на България и си изкарваше парите тук и печелеше от бизнес, а не от чуждо спонсорство, и правеше страната по-добра, би ли финансирал политици, които да вкарат страната във война? Отговорът е не, но ние наблюдаваме обратното. Болшинството от политиките искат да вкарат народа във война.

6. **Има ли държавническо мислене за най-ценните държавни ресурси като население, почва, вода, дървета, животни, природни богатства и други подобни?** – отново отговорът е не. Всичко е безстопанствено – или се управлява както се каже от ЕС и САЩ, или се краде без мяра. Ако някой чувстваше всичко това своя собственост и се грижеше за него като за свое, той щеше да го стопанисва и да го развива.

Можем да изброяваме до безкрай и отговорът винаги ще е един и същ – НЕ, защото истината е, че нямаме държава и водачи, които да мислят за просперитета на България, а не за своята лична изгода. Това е присъщо за слабите хора, които не вярват, че могат. Те смятат, че са второ качество и трябва да се присламчват към някой по-силен и да гризат остатъците от храната му. Политици и бизнесмени с това мислене създават и подобен народ. Много често чуваме, че в България няма „матръл“, но истината е, че тук няма водачи. Хората, които са начело, са второ качество и унищожават прекрасния български народ.

продължава на страница 4

Де е БЪЛГАРИЯ?

Всичко това звучи много мрачно и ако някой го чете, може да се отчая, но тук идва едно голямо НО. За радост на всички българи в България се появи

българска земя. Тези хора започнаха да се грижат за децата, за образованието, за справедливостта, за сигурността, за мъжеството и доблестта на българина,

нова порода хора. Такива, които вярват в своите сили, вярват, че българинът е висше същество, и вярват, че могат да победят световните играчи в тяхната игра. Те гледат на България като на своя собственост и не дават на чужденците и предателите и една педя

за земята, за въздуха, за сметта, за дърветата, за науката и за всичко, което е необходимо българинът да твори, а не да съществува. Тези хора направиха община Ветрино своя столица и започнаха метър по метър да се борят за тази община. Решиха да я направят по-красива от съвременна Швейцария, по-предприемаческа от САЩ, по-смела от Русия, по-дисциплинирана от Япония, по-модерна от Италия и Франция и по-богата от Израел. В началото никой не ни вземаше насериозно, но с всеки изминал ден хората виждат, че тук работим и винаги претворяваме думите в дела. Това започна да привлича много българи от страната и чужбина, а и не само българи, а всички хора, които искат шанс да допринасят и да се раз-

виват. Община Ветрино се превърна в страната на свободните хора, обетованата земя на мечтатели и доблестни човеци. България отново я има, макар и на едно малко парче земя. Ние вярваме, че нашият пример ще вдъхнови и ще върне вярата у истинските сърцати българи и община по община, област по област ще си върнем държавата. Тук е място, в което човек получава само това, което е заслужил – ни повече, ни по-малко. Тук можем да творим и да знаем, че нашият труд ще остане във вековете. Тук можем да се опълчим на всеки, който иска да граби, и да защитим всеки, който има нужда от защита. Следете ни и всяка седмица се убеждавайте чрез нашите дела.

Де е България и има ли такава държава? Има и тя се възражда от община Ветрино. Нека всеки българин знае, че има място, където ще се чувства у дома!

Ивелин Михайлов

КОТЛОНЪТ Е ВКЛЮЧЕН! Тече процесът на бавното ни сваряване.

продължава от стр. 1

ВЕТРИНО Е БЪЛГАРИЯ.

Каквото горе, там и долу ...

Процесите са почти еднакви на местно и национално ниво.

В момента ни отвличат вниманието с дребни екстри, но по-често с дребни клюки и проблеми, докато бавно увеличават температурата. Така няма да можем да разберем каква съдба са ни отредили. Планът им настъпва бавно, неусетно, но неотменимо. За тях българската ни богата и плодородна земя, природни богатства и води, не са нищо повече от поредната дебела сочна пържола за вечно гладния и ненаситен Чичо Сам и стръвната му глутница. Освен това ние сме и на удобно разстояние от следващата им кулинарна и хищническа дестинация.

Сега е наш ред. Българите сме пословично гостоприемни.

Политиците ни ги посрещнаха с „Добре дошли!“ и им предадоха ключовете от дома.

Поканиха ги да се чувстват като у дома си и дори не им намекнаха да не забравят, че са гости... Веднага след това се шумгнаха в килера да си броят бонбоните и да си играят на „Не се сърди човече“ и „Бонбони има за всички“.

Междувременно температурата в тенджерата се покачва....

Гостите ометоха хладилника. Изнасят зимнината, посягат към спестеното в дюшеците. И понеже знаят, че в тази къща има, ще сринат стените й, ще продупчат и земята под нея, за да вземат всичко. Един само малък проблем - пречат им хората. Не политиците – хората! Особено мислещите, будните и дейните. Защото не се дават. Съпротивляват се. Мътят им водата, объркват им плановите. Развалят им апетита.

Междувременно температурата в тенджерата се покачва....

Искате да знаете как продължава историята?

Зависи от нас как ще я допишем.

Танцуваща с ветровете

ДА НАСТЪПИШ ОТНОВО МОТИКАТА ИЛИ ЗАЩО НЕ СЕ УЧИМ ОТ ГРЕШКИТЕ СИ?

ЧОВЕКЪТ учи винаги по трудния начин. Всичките му уроци са научени с болка.

Като че ли всичките си проблеми Човекът създава в състояние на комфорт и технологично удобство. Става ленив, безотговорен и проектира катастрофи от скука... Когато стане напечено, инстинктите се включват като аварийен механизъм. Това става, когато нищо друго не е дало резултат. Инстинктът изключва ава-

рийно разума и действа по абсолютно ирационален начин. Той е като ръката на Господ, който въздава справедливост, след като ни е чакал достатъчно дълго да се наиграем. Просто у Живота, сам по себе си, също е заложено да продължи. Ние не разполагаме със знанието на основни понятия като доза, мярка и лимит. В противен случай, щяхме да сме конструктивна част от Живота, вместо да сеем разруха и да се самоунищожаваме.

Още на 4 октомври 2008 година, сякаш за да се застрахова срещу крайности, в Европа е създадена

Европейската платформа срещу ветрогенераторите (EPAW)
(<http://www.epaw.org/>)

Сформирана е в Париж от федерации, асоциации и други групи от страни членки на Европейския съюз с цел да защитава интересите на множество групи хора, които:

- * се противопоставят на индивидуални инвестиционни предложения за ветрогенераторни паркове;
- * поставят под съмнение използването на вятърните генератори като средство за разрешаване на енергийните проблеми;
- * защитават флората, фауната и средата от разрушителния ефект, който ветрогенераторите причиняват директно или чрез деградацията на околната среда, чрез ерозията, замърсяването на водата и пожарите;
- * борят се генерално срещу пагубния ефект на ветрогенераторите върху туризма, икономиката и качеството на живот на хората, тяхното здраве и стойността на собствеността им.

В платформата членуват 1615 организации, асоциации и други групи от 31 държави от Европейския съюз. България е представена от „Зелени Балкани“ - най-старата природозащитна организация у нас и един от първите ѝ членове. На Европейската платформа против ветрогенераторите свидетелстват хиляди от почти всички страни на Европейския континент, но също така и от Австралия, Северна и Южна Америка, чието здраве и природна среда са засегнати от така наречената „чиста“ енергия от вятър и Защото истината за ветрогенераторите не може да бъде скривана вечно.

ВЯТЪРЪТ ИЗДУХВА МИТОВЕТЕ ОКОЛО ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЕТРОГЕНЕРАТОРИ.

Производството на енергия от вятър започна да се разкрива като гигантска далавера, в която се въртят огромно количество пари. Европейският съюз я финансира от години, което само изостря апетита на бизнеса. Държавите са задължени да изкупуват прескъпо тази енергия и така икономиките им са системно източвани.

От десетилетия работи един порочен кръг, който се самовъзпроизвежда и води до обедняването на дребния бизнес и обикновените хора, истинските донори на средства и творци на блага.

Страните-членки захранват чрез вноски Европейския бюджет. От него се финансира едрият бизнес, който строи вятърни централи по света. Държавите са задължени да изкупуват на високи цени „зелената“ енергия и потъват в дългове. Печалбите отиват в дълбоките джобове на едрия бизнес, който си пазарува подходящите политици, които да вземат „верните“ решения и да правят всичко това непрекъснато възможно. Дълговете превръщат държавите в послушни и зависими пионки, чиято единствена роля е да не пречат на колелото да се завърти за пореден сладък за едни и горчив за други оборот. Говорим за гигантска далавера и за огромни пари. Правилно допускате - това са обществени пари, наши пари, пари на данъкоплатците. Във всички европейски страни е вече кристално ясно, че ветрогенераторите ни разболяват, унищожават природата ни и ни ограбват и през цялото време държавната власт плаща за всичко това с нашите пари.

Зловещо, нали? И веднага възниква резонен въпрос:

продължава на страница 6

ДА НАСТЪПИШ ОТНОВО МОТИКАТА

ИЛИ ЗАЩО НЕ СЕ УЧИМ ОТ ГРЕШКИТЕ СИ?

продължава от стр. 5

ЗАЩО ТОВА ГО НЯМА В НОВИНИТЕ?
Чии интереси защитават медиите?
На кого служат те?

Големите медии служат на този, който плаща най-добре и няма да ви информират например за многобройните случаи на аварии с ветрогенератори.

На 3 май 2021 г. в с. Царичино, Добричко, се самозапалва ветрогенератор. ЗА ВТОРИ ПЪТ!
(източник: www.dobrichonline.com).

Вероятна причина – късо съединение. Няма данни за опити за гасене. Не е ясно как може своевременно пожарна да стигне до мястото и да гаси на 30 метра височина. Самозапалването е сред най-честите инциденти с ветрогенератори.

Обикновено причините са неизвестни и се обобщават от собствениците като „Технически дефект“, но последиците от тях са катастрофални по няколко причини.

- Първата е, че на височина от 60, 70 и повече от сто метра, на която се случва пожарът, **НЕ МОЖЕ ДА СЕ ГАСИ**, дори и ако с магическа пръчка на мястото се окаже пожарен автомобил. Да уточним, че височината на ветрогенераторите, които Добротич уинд предлагат, е над 100м.
- Втората причина е, че когато се запалят перките, центробежните сили изхвърлят горящи отломки от тях на всички страни със страшна скорост. За да няма жертви, се налага обширен район да се отцепи и евакуира светкавично бързо. Надали има наивници, които да си въобразяват, че това е възможно.
- Третата причина е, че падащите и горящи отломки предизвикват пожар на земята, където възниква вторичен пожар в много по-голям мащаб и щети.

Пожарът в с. Царичино, Добричко просто е бил наблюдаван от будни граждани. Същото се случва с повечето регистрирани пожари на вятърни кули – всички наблюдават безпомощно и се молят вятърът да спре и да няма жертви. Да не говорим за отровните газове, които се отделят при горенето на перките...

На сайта на Европейската платформа против ветрогенераторите можете да видите стотици истински свидетелства за самозапалването на перките. Почти всеки втори случай на авария при перките е свързан с пожар. Като правило той възниква заради късо съединение, като един от най-тежките случаи е свързан със смъртта на двама техници, настъпила трагично по време на рутинен преглед на аварийна вятърна кула в Нидерландия през 2013 година.
(източник: <https://www.youtube.com/watch?v=nemy4TD4I3A>).

Подобни случаи има често и в Германия, Полша, Шотландия, Дания, Франция, Италия, Испания и др. , като много от пожарите възникват през нощта. Например на 12.10.2013 в с. Занде до Вилхелмсхафен се самозапалва ветрогенератор. Като причина за инцидента се установява технически дефект. Пожарогасителни мероприятия не могат да се предприемат на височина от 75 м. Една от перките е изхвърчала.

(източник: <http://www.epaw.org/multimedia.php?lang=en&article=a18>)

ДА НАСТЪПИШ ОТНОВО МОТИКАТА ИЛИ ЗАЩО НЕ СЕ УЧИМ ОТ ГРЕШКИТЕ СИ?

продължава от стр. 6

и за щастие не е имало човешки жертви.

Все по-често перките на вятърните кули започват да се въртят неконтролируемо в следствие на твърде силен вятър и ако не се саморазпаднат от високата скорост, единственият начин да бъдат спрени е да се чака да се успокои вятърът, докато „специалистите“ наблюдават въртящото се чудовище безпомощно отстрани.

(Източник: <https://www.youtube.com/watch?v=nemy4TD4I3A>)
като предварително са евакуирали района.

Щетите при такива случаи не се измерват просто в милиони, рисковете са в много посоки и всички до един са неприемливи.

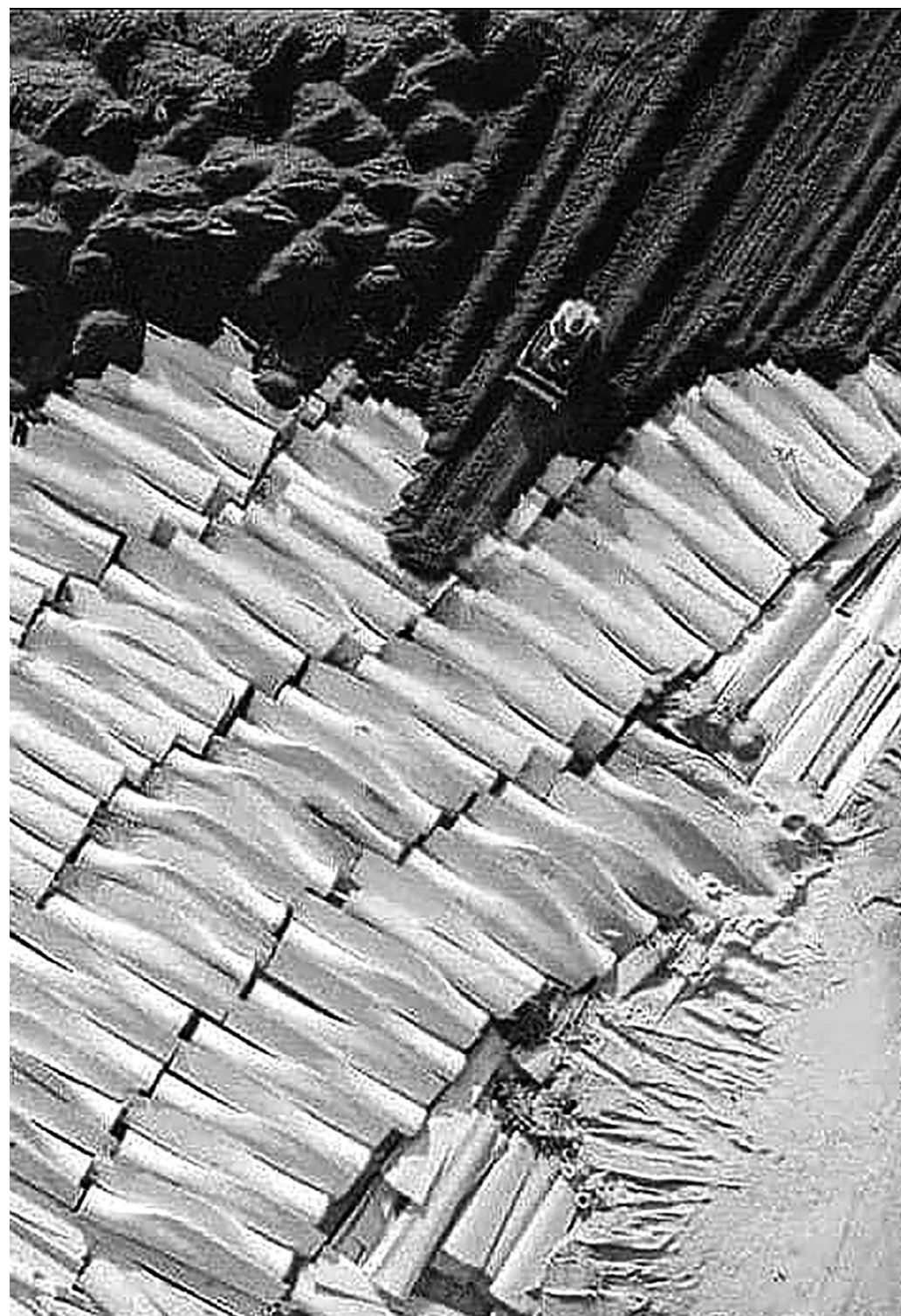
Гледайте на канала на Красиво Ветрино в youtube как дори президентът Доналд Тръмп говори против ветрогенераторите, като разкрива, че тяхното производство е твърде скъпо и замърсява околната среда. Само след десетина години инсталациите са вече остарели, започват да дават дефекти и стават твърде опасни. И се налага упражнението да започне отначало. Последствията от него са милиони убити птици, стотици милиони похарчени пари, замърсяване на пейзажа, пожари, ерозия, обезлюдяване, и загуба на собствеността на хората. (<https://www.youtube.com/watch?v=9ORzPm7MRVik>)

Ветрогенераторите не могат да се рециклират – както е известно, старите перки просто се заравят в земята – горката, изстрадала земя, в която зариваме всичкия си боклук...

КОГАТО КАРУЦАТА СЕ ОБЪРНЕ, ПЪТИЩАТА СА МНОГО...

На прага на идващата зима, правителствата, които се отказаха от руски газ трескаво търсят алтернативи. И бързат. А прибързаните решения по правило не са добри. Защото притиснат от липсата на време човек прави компромиси с важни неща. Осъществяването на така наречения зелен преход страда не само от липса на време поради липсата на газ, но и от липсата на здрав разум. Защото сме оставили най-некадърните да управляват каруцата.

Танцуваща с ветровете

ОБРАЗОВАНИЕ

НАДЕЖДАТА за българските деца е жива!

Децата днес не се впечатляват лесно от много неща поради голямото количество информация, която им бива изливана пред очите през мобилните телефони. Когато съзнанието им е заето повече време там, отколкото в това да четат или да се занимават с трудови дейности, те автоматично правят сравнения с реалния свят и избират „по-забавния“ виртуален свят. Пред екрана те стават свидетели на буквално всичко, за което можете да си помислите – от най-безобидното до най-вулгарните неща. Спортни звезди, модни икони, бързи интервюта по теми, които не трябва да бъдат чувани от деца, и т.н.

Това изкривява ценностната система на подрастващите. Често избухват, не могат да се концентрират, не уважават мнението на по-възрастните и учителите си, не признават авторитети и изцяло се разкъсва посоката им на развитие. Училището им става все по-сочно, по-малките и слабите биват малтретирани от по-големите все повече, промъкват се дилъри на наркотици в училищата в големите градове и отравят съзнанието на децата.

Консумирането на цялото това съдържание от екраните и медиите не ги подтиква към градивност, да създават нещо, а само да поемат още и още информация като наркотик. И всичко идва от това, че няма кой да им предостави друга посока, към която да се насочат. Децата, които нямат достъп до телефон, се чувстват „изостанали“, когато попаднат в среда с връстници, които имат.

Преди няколко години група доброволци и активисти на фондация „Въздигане“ решиха да дадат алтернатива на децата и да им покажат на достъпен за тях език един друг път. **Как може информацията, която е описана скучно в учебниците и не представлява интерес за учениците, да стане нещо толкова завладяващо за тях, че да се вдъхновят наново?**

Чрез комикси!

Всяка година – от 2017-а насам – стотици българи се включват в кампанията на фондация „Въздигане“ за напечатването на над 70 000 броя комикси „Заветът на кан Кубрат“ за всички третокласници в България и в чужбина. Комиксите стигат до ръцете на всяко

дете с помощта на самоотвержените доброволци и активисти, които на свои разходи достигат до всяко училище във всяко село в цялата страна.

С разиграване на сценка в часовете на третокласниците те научават вековния урок, предаван на нашите родители и всяко следващо поколение. Този вековен урок е, че „Заедно можем всичко“. Ако са индивидуалисти – биват счупени като единична стрела, ако са единни – те са несломими.

След получаването на своите комикси те обещава да ги прочетат с родителите си, за да им припомнят вечния завет. Също така им се предоставя възможността да участват в конкурс за уникална картина на кан Кубрат и синовете му.

Това им позволява да работят в екип и да се съревновават с ученици от цялата страна. Преподавателите ще могат да покажат на децата и продължението след конкурса.

Надеждата за българските деца е жива!

Вече няколко години след началото на нашата инициатива получаваме писма от родители, които ни дават позитивни отзиви за това, че децата им са вдъхновени след посещение на доброволец, подарил им комикс.

Радостта в очите на децата, които получават подарък от незначителни български дарители, е нашата награда и мотивация да го правим, а за малките ни приятели остава завинаги споменът, че има хора, които мислят за тях.

Пандемията не позволи за две учебни години да бъдат подарени комикси и затова през тази и през следващата 2023 г. ще имаме шанса да раздадем на всички пропуснати дечица.

Новата кампания започва с пълна сила и доброволците ще могат да изпитат върховната емоция, достигайки до усмивката на малчуганите.

Децата могат да са сигурни, че има надежда, защото има българи, които все още мислят за тях и по-доброто им бъдеще.

ПРИКЛЮЧЕНИЕ В БЪДЕЩЕТО

От началото на месец август тази година организираме обиколки на село Неофит Рилски за туристите, които посещават Исторически парк, без да заплащат допълнително. Като бонус към приключението в миналото с автобус на парка се отправяме към пътешествие в бъдещето – Неофит Рилски.

Обиколката на селото е около един час, като на няколко места слизаме от автобуса, за да могат хората да се докоснат до създаденото от нас, да усетят атмосферата на царските градини – хармония, баланс, умиротворение. Особено впечатляваща е красотата на българската средновековна архитектура – каменните болярски къщи.

Майсторството на търновските строители е в уникалната българска шевица от керамични слънца и четирилистници, които са вплели в каменната зидария, а отгоре гордо стои „вълчий зъб“, който предупреждава, че този дом, този род се пазят от безстрашни воители, а като препратка към вечното и непреходно най-отгоре – ръчно кован, меден фриз със соларния символ на безсмъртието – произведение на изкуството. Мъдростта на вековете са ни завещали тези наши предци, а ние в Неофит Рилски сме благословени да я възродим, да си спомним кои сме. Всеки камък е ръчно дялан, всеки керамичен елемент е ръчно направен и е монтиран на точно определено място с ювелирна прецизност. Оградите са осветени в една светлина, арките в оградите са в друга, къщите също са осветени. По вечерно време, след залез слънце, се разхождаш по павирани

тротоари, преминаваш по каменни мостове, през изрядно поддържани паркове, сякаш си в царски имот, и загубваш представа за пространство и време, а душата ти лети и пее от радост и наслада. Възхищение буди единствената средновековна спирка в света, която е подарък от нас за селото. Можем да кандидатстваме за Гинес, друга такава няма! Допълнителен колорит в архитектурния облик внасят и рисуваните къщи с ярките си цветове, флоралните елементи и декоративните колони в античен стил. В една такава рисувана средновековна къща, с прекрасна градина и тучна трева, се намира детският център „Пеперуда“.

продължава на страница 10

ПРИКЛЮЧЕНИЕ В БЪДЕЩЕТО

продължава от стр. 9

Еlegantен и красив е нашият розариум, построен в античен стил. В атика на сградата се вижда Орфей, който свири на лира, а около него жени берат и му поднасят Орфеевото цвете. Розариумът разказва историята на розата, която е позната по нашите земи още от времето на траките, преди повече от 2500 години. В истинска атракция за малки и големи се превърна юртеното селище „Наедно“. Уникално и единствено по рода си в България, в юртеното селище може да се почива целогодишно. Най-впечатлени от него остават нашите най-малки гости – децата, особено като разберат, че организираме лагери и зелено училище. Родителите искат да получат повече информация, както и кои са свободните дати през следващата година.

2

„Храна от село“ – така са нарекли своята продукция млади, амбициозни хора, които отглеждат натурални зеленчуци по методите на нашите баби и дядовци отпреди 80 – 90 години, когато не е имало развита химическа промишленост – истински герои, по чийто почин и метод работят повече от 1200 малки частни зеленчукопроизводители в цяла България. Хората ни благодарят за преживяното по време на обиколката. Остават изумени от чистотата, реда и красотата, които създаваме, от това, че възстановяваме горите. Смятат, че сме се заели с много трудна задача и ни пожелават успех. Готови са да ни подкрепят във всяка наша инициатива в името на опазването на чиста и красива България.

Цялата тази благодат я създават едни уникални, трудолюбиви и всеотдайни българи!

Искаме да запознаем хората с възможностите за работа и почивка. Мащабът на нашия проект, част от който е Исторически парк, дава шанс на млади, смели,

търсещи и действащи българи да намерят своето място в него, да станат част от този проект, да проявят талантите си и да оставят името си в историята като строители и създатели на съвременна България. Точно в тези „интересни времена“, в които днес живеем, се проявява силният, буен български дух, пробужда се българският гений, коренът ни дърпа и подобно на Орфеевото цвете обновява клетките ни и ни призовава към действие.

В Неофит Рилски създаваме един оазис на фона на пустинята, в която се опитват „великите сили“ вече 30 години неуспешно да превърнат тази красива и плодородна земя, в името на която сме пролили толкова много българска кръв, за да я опазим до днес – 1341 години. Този оазис е притегателна сила за съмишленици – млади, енергични хора с предприемачески дух от цялата страна и от чужбина, които заедно със семействата си идват, за да живеят и да работят тук, защото виждат смисъл в това, което правим, и искат да бъдат създатели, а не консуматори. Младите и интелигентни българи разбират, че могат да успеят само ако сме заедно, добре организирани и имаме правилно изградена система на работа. В това е нашата сила!

Всичко това се гради стъпка по стъпка от едни прекрасни хора с много любов, труд, всеотдайност и вяра!

С нашия труд, с усилията, които полагаме в община Ветрино, ние доказваме, че българите сме трудолюбив, дисциплиниран, способен и талантлив народ, който заслужава уважение и ни поставя на едно високо място в културно-историческия ни принос към тази цивилизация. Неофит Рилски е съвременната перла в короната на българите, визитната картичка, която отваря вратите на всеки от нас навсякъде по света, за да бъде посрещнат с подобаващите почести и уважение, които по право ни се полагат!

Аксиокерса

ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

Как аз и семейството ми СЕ ЗАВЪРНАХМЕ ОТ ЧУЖБИНА?

Казвам се Станислава. Съпруга, майка на двама синове. По професия съм козметик. Работата ми е свързана с това да се грижа за жените и тяхната автентична красота. През 2014 г. с моето семейство взехме решение да излезем извън България и да работим и живеем в чужбина. Съпругът ми замина първи, а аз и двамата ни синове, които тогава бяха на 7 и 5 годинки, останахме в България. През същия този период аз бях собственичка на салон. Продадох всичко, затворих салона, стегнах куфарите.

По-големият ни син завърши първи клас, по-малкия го спряхме от градина.

Съпругът ми веднага беше започнал работа и след три месеца ни взе при него. Никога няма да забравя как колелата на куфарите се удържаха в плочките и аз, стискайки ръчичките на децата, ги отвеждах към летището. Изпращаха ни нашето семейство, родители, баби и неколцина приятели. Родителите ни плачеха, а бабите силно гушкаха децата. „Довиждане, бабо!“, казваха децата, без дори да осъзнават колко надалеч ги водим – извън дом, родина, чужд език и друга култура. Пристигнахме в Англия, съпругът ми ни посрещна на летището. Вече бяхме извън родината си и там живяхме седем години. Всеки ден говорех на децата колко е хубаво в България и че един ден пак ще се върнем

да живеем там. Чувствахме се чужди в Англия, никога не я заобичахме тази държава. Силната връзка с род и родина ни караше да мислим всеки ден за връщане, живот и бъдеще за децата ни в България. През 2020 г. взехме окончателно решение да се приберем у дома. Вселената и Бог ни водеха. Когато имаш яснота какво точно искаш, всичко се подрежда за теб по най-добрия начин. 2020-а беше преломна година за нас. Бяхме започнали със съпруга ми да четем книги и да слушаме ютуб videa, там открихме Ивелин Михайлов. Започнахме да го следваме и да откриваме много смисъл в думите му. Един ден моят съпруг, вървейки двамата в една горичка сред природата и мечтаейки за родината, ме попита къде искам да живея в България и как си представям живота ни там.

Аз в захлас му разказвах, че искам да сме в близост до морето и когато реша, да запаля колата и да отида да го видя. Искан да има общност от млади хора, които четат книги, амбициозни са и имат мечти. Да бъдем всички заедно и да даваме добър пример за децата. Моят съпруг се засмя и каза, че това, което искам, му звучи като Исторически парк и село Неофит Рилски. Значи това е мястото. Решено е...

Няколко дни по-късно се свързахме с Ивелин Михайлов. В края на септември 2020 г. вече се бяхме завърнали окончателно в България и заживяхме в с. Неофит Рилски. Имаше дом, училище, то във Ветрино поехме децата ни, които не знаеха много добре да пишат и четат на български, но

учителите като добри професионалисти полагаха грижи през цялото време синовете ни да са спокойни. В селото имаше възможността да работим каквото пожелаем и да опитваме различни варианти. Съпругът ми работи в строителството, малко по-късно започна да се занимава с градинарство, защото връзката с природата го връщаше към неговите корени. Аз започнах да работя като козметик и да се грижа за красотата на дамите от Исторически парк и селото. Всеки един от нас двамата откри своето собствено място, така имаме възможност да възпитаваме и децата си. Синовете ни помагат на баща си и се грижат за градините и къщите в Неофит Рилски. Благодарим всеки ден на Ивелин Михайлов за това, което е създавал и продължава да създава и гради. За нас е удоволствие да живеем и градим нашето бъдеще и това на децата ни тук, у дома. Хората от Исторически парк ни върнаха надеждата и вярата, че някъде там в България някой мисли за общото благо и сбъдва мечтата на такива като нас, копнеещи да се завърнат в родината.

Стаси

Защо е важно да управляваме парите си?

НОВА РУБРИКА! Лични финанси

**Практически финансови съвети
от Пламен Кънчев**

Красиво
ВЕТРИНО

Когато става въпрос за управлението на нашите пари, често си мислим за какви пари става дума, тъй като никога нямаме достатъчно за всичко, за което се налага да плащаме. И въпреки това, ако погледнем около себе си и остойностим всичко, което притежаваме – ще установим, че сме изхарчили немалко средства за дрехи, вещи и покъщнина, а ако добавим към тях и ежемесечните разходи за храна, сметки и всичко останало, за което сме харчили през последните 10-ина години, то сумата набъбва неимоверно. Очевидно, че през ръцете ни са минали големи количества пари, но някак си не сме успели да задържим част от тях и да я впрегнем да работи за нас.

От друга страна, често свързваме управлението на парите с това да разполагаме със сериозна за възможностите ни сума, която да бъде насочвана в една или друга посока, за да ни генерира печалби и постъпления. Това е и причината рядко да обръщаме внимание на фрази като „управляване на парите“, тъй като почти никога не разполагаме с нещо, което да си струва да се управлява.

Истината е, че управлението на парите не е сложна материя, която да изисква много умения или голямо количество натрупани средства, а е свързано единствено с изграждането на правилни финансови навици, които да гарантират, че животът ни ще става все по-добър и парите няма да са част от проблемите, с които да се сблъскваме.

Кои са навиците, които могат да ни предоставят изцяло нови (често непознати) преживявания, свързани с финансите, и защо за тяхното прилагане не е нужно да имаме кой знае какви специализирани познания? Преди да си отговорим на тези въпроси, добре е да знаем отговора на въпроса „Защо е важно да управляваме парите си?“.

За да разберем отговора, нека да погледнем на парите като на поток или река, която се движи. Водата идва, минава покрай нас и продължава пътя си. Можем да загребем с шепи и да отпием, но би било трудно да задържим водата на едно място, защото реката си пропра-

вя път и намира дори най-малките цепнатини, за да продължи. Същото е и с парите – те постъпват при нас, когато ги изкарваме с извършването на работа, бидейки полезни на някой друг, а впоследствие биват предоставени в замяна на стоки и услуги, от които имаме нужда, преминавайки в ръцете на следващите им ползватели.

Понякога потокът намалява или е недостатъчен за всички наши нужди, но винаги намираме начин да получим нужното ни количество, тъй като все пак имаме ежемесечни разходи, без които не можем да оцелеем.

В този пример да управляваме парите си – означава да станем господари на реките си, така както хората са впрегнали реките в язовири, които да задържат водата и да отпускат от нея толкова, колкото е необходимо за покриване на нуждите от напояване, които имат. По същия начин, за да създадем своя финансов язовир, е нужно да започнем да извършваме редица действия, които ще доведат до натрупване на средства във времето. А натрупаните средства могат

да бъдат впрегнати и да ни донесат допълнителни постъпления, благодарение на което ние няма да сме единствените, които да пълнят язовира ни, а той ще се пълни от множество различни поточета и рекички.

Първото условие, за да започнем да натрупваме средства, е да отклоняваме част от приходите си настрана, когато постъпват – още преди те да са отишли за покриване на нашите нужди под формата на сметки, задължения и други разходи за живот. Отначало може да ни се стори трудно, тъй като никога нямаме достатъчно средства, но спазвайки този първи принцип, ние ще започнем да акумулираме средства, които да се натрупват и да ни дават увереност, че нещата се движат в правилната посока. Как би се чувствал човек, който разполага с язовир, когато вижда, че реката намалява – едва ли би изпаднал в паника, знаейки, че разполага с предостатъчно вода, докато нещата се подобрят. Именно поради тази причина заделянето на част от приходите настрана е един от най-важните първи навици, които могат да ни помогнат да се научим да управляваме правилно своите пари.

От друга страна, неправилното използване на наличната вода би могло да доведе до бързата загуба на всичко, с което разполагаме, поради което се налага внедряването на втори изключително важен навик под формата на водене на ежедневна отчетност за всичко, което постъпва при нас, и всичко, което сме предали нататък. Логично е да се очаква, че при предаване на значително повече, отколкото постъпва, водата в нашия язовир ще намалява и той постепенно ще пресъхне – обричайки ни на мъка и страдание вследствие на недостига и заставяйки ни да ограничим своето потребление и да свием начина на живот, който водим само за да успеем да оцелеем. Често липсата на правилна работа с парите води до зависимости, при които животът ни се превръща в борба месец за месец и от заплата до заплата ние се опитваме да оцелеем и да се справим с все по-големи трудности, при което всеки непредвиден разход нанася болезнена рана в нашия начин на живот.

ЛИЧНИ ФИНАНСИ

Защо е важно да управляваме парите си?

Знаеш ли
къде отиват
парите ти?

TOGETHER
Bulgaria

отиват парите ни – можем да направим преценка и корекция, когато това е необходимо, така че разходите ни да бъдат свързани само с неща, от които наистина имаме нужда. По този начин запущваме излишните дупки, от които изтичат средства за ненужни неща, и успешно създаваме ритъм, в който бихме могли да поддържаме живот, какъвто възможностите ни позволяват.

Когато човек започне да си води ежедневна отчетност на всяко свое постъпление и всеки свой разход – започват да се случват доста осъзнавания и разбиране в дълбочина на случващото се, което ни дава допълнителна увереност, че поемаме контрол над парите си и начина си на живот. Именно тогава за първи път можем да си дадем сметка, че ние сме тези, които имаме възможност да управляваме своите пари. А

благодарение на първия навик, за който говорихме по-рано – започват да се оформят и средства, които да могат да бъдат правилно насочвани по начин, който да ги умножи и да увеличи потоците, които се вливат в нашия финансов язовир. Разбира се, за постигането на този резултат са необходими търпение, постоянство и дисциплина, каквито са нужни във всяка една сфера и дейност, но не по-трудни от това да се научим да четем или пишем, което успяваме да постигнем още докато сме деца.

Надявам се всеки четящ тези редове да е склонен да опита и да установи за себе си предимствата на тези малки финансови навици, които ще дадат огромно отражение в качеството на живот на всеки един, който ги е внедрил в своето ежедневие!

Пламен Кънчев

продължава от стр. 12

Тук на помощ идва навикът да си правим сметка и да се съобразяваме с действителните си възможности, което може да се случи само когато водим отчетност на всички приходи и разходи в нашето

ежедневие. Осъзнатата експлоатация на средствата, с които разполагаме, и съобразяването с текущите ни действителни възможности ни дава способността да живеем без допълнителен стрес и притеснения, че можем да загубим уменията да се справяме и покриваме своите разходи. Имайки яснота къде

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ПОСТОЯННИ ПРИХОДИ ЗА ОБЩИНА ВЕТРИНО

Много хора не осъзнават, че еднократното постъпление не решава финансовите проблеми. Единственото нещо, което гарантира благоденствие, е потокът от приходи. Когато оценяваме инвестициите в една община, е важно да гледаме как тези инвестиции се отразяват на хората, защото те са единствените, които носят потоци пари в общинския бюджет, с което облагородяват всичко, като печелят и тези, които нямат средства. Ако една инвестиция донесе еднократни средства, то те ще бъдат изхарчени в рамките максимум на година и после общината ще търси отново приходи отнякъде. Ако инвестицията е направила така, че никой друг да не иска да влага средства, то тогава тази община започва да запада. Колкото повече липсват пари, толкова по-лоша става инфраструктурата в общината, поддръжката на зелени площи, детски градини, училища, сметоизвозване и всичко, за което трябва да се полагат грижи. Тогава хората с финанси започват да продават имотите си на безценица на хора с нисък социален статус, които от своя страна извършват много престъпления и тормоз над нормалното население, и така общината влиза в една спирала на обезлюдяване, обедняване и разрушаване. Има примери за много такива общини и в страната, и във Варненска област, но за наша радост община Ветрино е единствената, в която се случва точно обратното. „Исторически парк“ облагородява района и привлича други бизнеси, които правят същото. На 17 октомври 2022 г. в общината се осъществи покупка на терен на стойност 1 080 000 лева, която донесе около 30 000 лева данък в бюджета на община Ветрино, като същия ден се извършиха сделки за още около 200 000 лева, което добави още около 6000 лева. Важно е да се знае, че това не са прецеденти, а регулярни постъпления и само приходът от да-

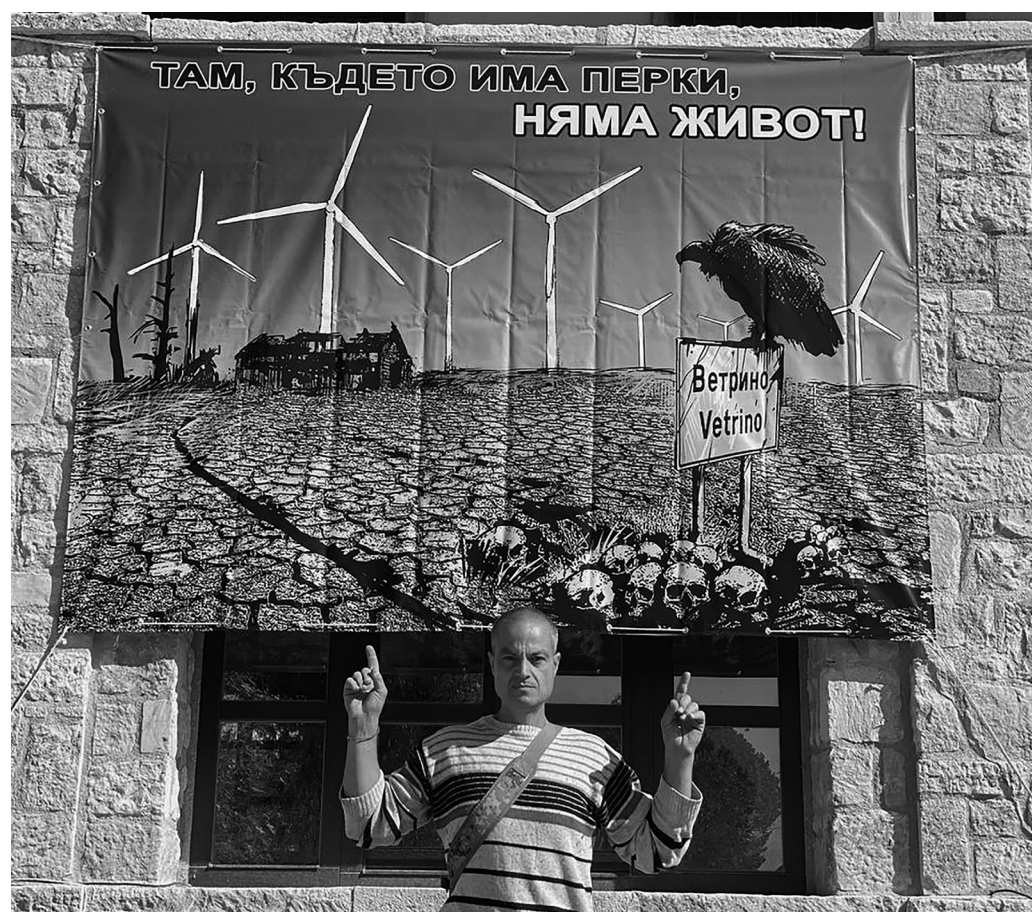

нъците на търгуваните имоти достига колосални суми, които помагат общината да се развива и да привлича хора, които искат да допринасят и с това правят мястото още по-красиво и желано. Да заложиш на правилния кон, е най-важното в едно състезание. Община Ветрино заложи на „Исторически парк“ и спечели безкрайно развитие и просперитет.

ЧЕСТНИТЕ И БЕЗЧЕСТНИТЕ

В живота винаги се случва така, че тези, които правят добро, губят битката с алчните и безчестните. Първите изразходват цялото си време и енергия да правят добро, те нямат време да отбелязват своите постижения, а се насочват постоянно към нови. Вторите от своя страна имат цялото време на света да се опитват да се свържат с дявола в сърцата на хората и да ги убедят, че трябва да се отнеме всичко от действащите. За какви се мислят те? Мислят се за повече от другите ли? Нямат време да седнат да изпият една бира с вас ли? Я дайте да ги накажем за тяхното щастие и за това, че постоянно действат и правят добро. Така ден след ден те сипят омраза и желание да се спрат допринасящите. Методично посяват семето на раздора и злото в сърцата на хората, като след това ги ограбват всичките. Те имат цялото време и пари на света, за да го правят, защото никога не им се е налагало да се трудят, за да изкарват пари. Те винаги крадат от създаващите и нямат проблем половината от откраднатите пари да ги похарчат, за да успеят после да откраднат всичките. Това е и причината да не сме виждали как злото е победено.

За наша радост всичко това си има край и той ще бъде сложен именно в община Ветрино. Действащите хора решават да се поучат от грешките на другите, които са губили борбата преди тях, и решават да отделят време и усилия, за да спечелят тази битка. Тази седмица в село Неофит Рилски се постави първият транспарант във войната срещу „Добротич Уинд“, който показва как ще изглежда пейзажът, ако позволим те да окупират нашата земя. Неговото място е на сградата на старата поща и е нарисован от големия български художник Веселин Чакъров. Така ще можем да получим две в едно. Ще можем да наблюдаваме творба на бележит наш творец и в същото време ще помогнем на нашите съселяни да се информират правилно. Нека по-добрият победи в тази борба. В пряк и преносен смисъл.

ДЕЛАТА СА ВАЖНИ, НЕ ПРИКАЗКИТЕ

Ние от вестник „Красиво Ветрино“ решихме да предприемем една нова инициатива. Започнахме да достигаем до все повече хора в общината и лично да се запознаваме с тях. Искаме да знаем какви са мислите и желанията на хората тук, от какво имат нужда и какво да направим заедно, така че общината да се превърща във все по-приятно място за живеене. Може би някои от вас вече са разбрали от съседи или близки приятели, а може би при някои от вас сме идвали и сме се запознали вече..

За нас е удоволствие да поддържаме връзка с хората. Ние живеем тук и заедно с тях. Прекрасно е и чувството да разбираме как вестникът влияе на хората. Той достига не само до хората в община Ветрино, но и до хора в цяла България, които даже си направиха абонамент за всеки нов брой, а обратната връзка, която получаваме, винаги ни е от полза.

Основното ни желание, когато се запознаваме с хората, е да имаме възможност да разбираме и да пишем за конкретните нужди, които имат те, както и какво ги вълнува. Да действваме и работим като едно, така че община Ветрино да бъде вдъхновение и пример за повече хора в България. Да повярват, че е възможно хората

да бъдат единни и заедно да правят едно място по-хубаво..

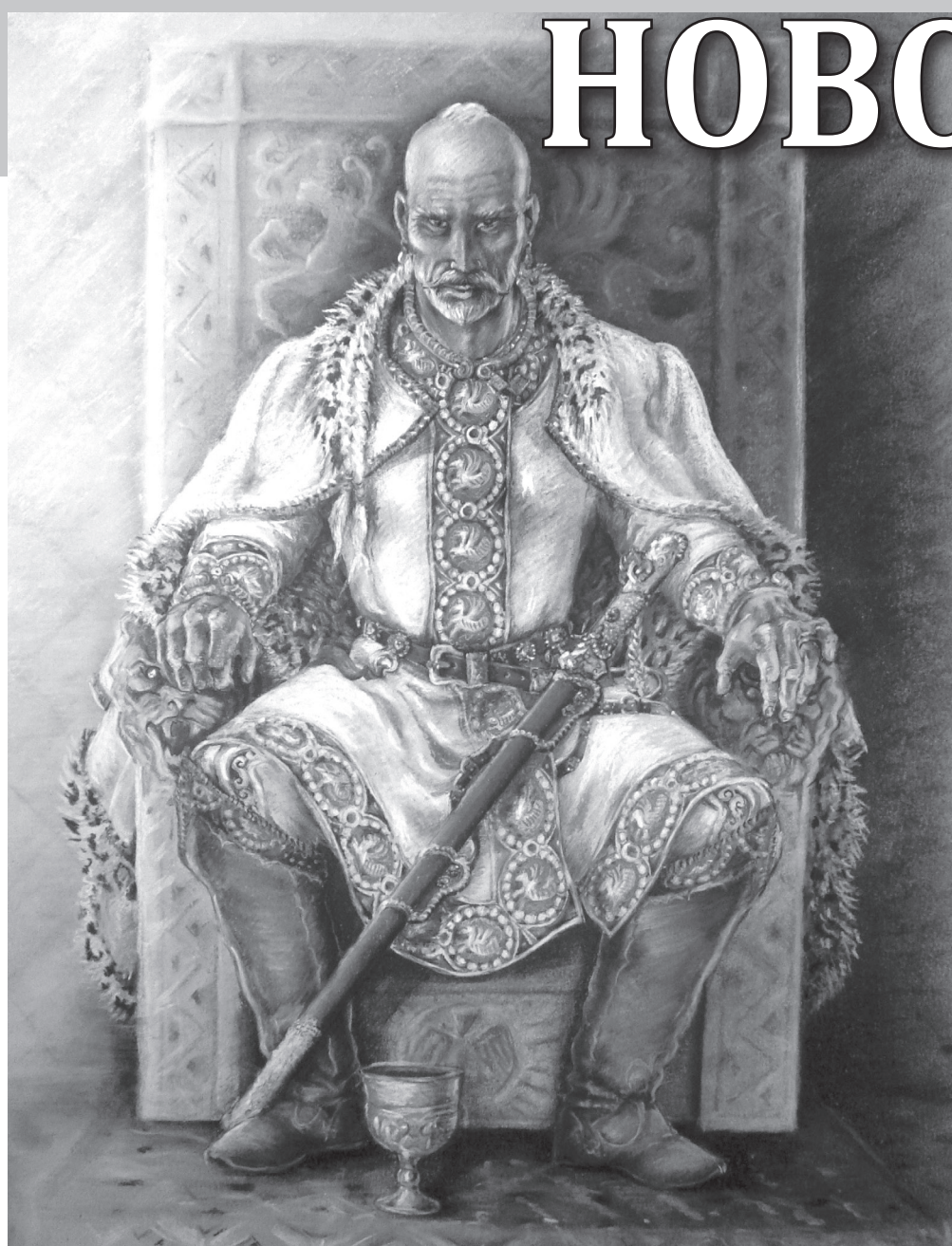
От друга страна виждаме, че хората от „Добротич Уинд“ не само, че не живеят в общината, но и наемат хора, които да раздават брошури. Наетите хора отиват и го правят, но не защото вярват в нещата, та те дори не знаят за какво „агитират“ хората. Правят го просто, защото са им платили. Но това е безлично и формално - няма я грижата и отношението към конкретния човек. Просто в единия случай говорим за внимание, отношение и отдаденост, а в другия за просто финансов интерес.

НИЩО ЛИЧНО - ПРОСТО БИЗНЕС!

В живота има много случаи, които са добър пример за това, че живеем по-добре, когато сме в общност и сме изградили лични отношения. По този начин, когато се запознаем с всеки човек в общината, ние винаги ще застанем зад него в случай на нужда, проблем или неправда и той ще може да разчита на нас.

Ще бъдем като едно.

НОВОТО НАЧАЛО

провинции Малка Скития и Мизия. През 681 г. с мирния договор между Византия и България е отбелязано пренасянето и началото на българската държавност тук, на Балканите, както и краят на ромейската хегемония в Източна Европа.

На една обширна територия и за сравнително кратко време българите, които са носители на стари държавнотворчески традиции, унаследени от древните държави на Средна Азия, Иран и Кавказ, създават една нова, богата и много устойчива култура. За защита на държавните територии са изградени множество землени укрепителни съоръжения – валове. За защита на войската и стратегическите пътища и проходи са издигнати и укрепени станове, т.нар.

„онгъл“. В района на сезонните станове възникват и многобройни постоянни селища от укрепен и неукрепен тип, а впоследствие и мощни белокаменни владетелски крепости – „аули“, или „мъдри“. Благодарение на богатите културни традиции на придошлото българско население и обединението му вследствие силния политически, военен и културен натиск от страна на мощните съседи (Византия, Хазарския и Аварския каганат) се стига до бързото усядане и развитие на стопанската, материалната и духовната култура в младата държава. Това спомага да се преодолеят мощни-

те центробежни сили, разкъсали до момента всяко едно друго номадско общество, и дава възможност на българите не само да устоят в битката с могъщия съсед и идеологически враг – Византия, но и да се сберат в единна народност, която още преди покръстването се самоосъзнава като „българи“. И това не е всичко.

През втората половина на IX век, т.е. след приемането на християнството, българите са обединени и под новоизкования религиозно-политически термин „словене“. Този термин се среща за пръв път в българските книжовни паметници от християнския период на Първото българско

царство и се налага като самоопределение на целия „новопокръстен български народ“, вече осъзнаващ себе си не само като етническа, но и като единна културна и религиозна общност от хора „словени“, които говорят и славят Бога на една обща и разбираема за всички тях „словесна“ реч, т.е. на собственото си родно слово. Поставя се началото на многовековната и многократно самовъзражда се от пепелта българска православна цивилизация на духа. Цивилизация, която е жива и до днес.

Борбата за нейното съществуване продължава!

В началото на Ранното средновековие Римската империя с нейните стародавни антични държавни традиции вече е разделена на две. Западната ѝ част е разпилена от първите вълни на Великото преселение на народите, а нейният наследник в Източната половина на Европа – Ромейската империя, или Византия, е опустошавана векове наред от конните орди на алани, сармати, хуни и авари. Отбранителната ѝ система е разбита, градската поселищна система почти напълно опустошена, а земите по р. Дунав и дори във вътрешността на полуострова са обезлюдени. Тогава тук, на Долния Дунав в земите на днешна Североизточна България, се случва нещо необичайно, което в по-далечна перспектива ще формира картата на Средновековна Европа, бъдещата европейска цивилизация и културата на десетки днешни народи.

Това незначително на пръв поглед събитие е идването на българите. На пръв поглед това не е необичайно. През многовековното си съществуване Римската империя е видяла, изстрадала и преживяла десетки такива нашествия, но винаги е успявала да приобщи, претопи или просто да смачка народите, които са пожелавали част от богатствата, земята или господството ѝ над Стария свят.

Българите са тези, които първи променят това и съответно картината на бъдещата средновековна европейска цивилизация.

Историческите извори за тези средновековни българи не са никак малко. Според тях в края на VII век българите уногуни, или уногури, идват тук, на Балканите, от земите на т.нар. Стара Велика България (Βουλγαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, лат. antiquitus Vulgaria est magna). Тази България се намирала в северните отвъдни страни на Черно море, в т.нар. Сарматска земя и подножието на Конските планини, или Кавказ, наричан още Планината на българите. След смъртта на владетеля Кубрат (547-635 г.) и под натиска на съседните хазарска държава та се разделила на пет части, всяка от които водена от един от петимата му синове. Третият от тях, наречен Аспарух, като повел своя народ на запад, преминал големите реки Днепър и Днестър и се поселил между тях и Дунав в земята, наречена Онглон (гр. Ογγλον; лат. Onglon). През 680 г. в едно решително сражение българите разбиват изпратените срещу тях ромейски войски, които са предвождани лично от император Константин II Погонат, и с бързо военно настъпление овладяват ромейските

● БИБЛИОТЕКА

„ПЕТ СТЬПКИ КЪМ УСПЕХА“

От много години хората се стремят към щастието. Има много мислители, които твърдят, че целта на живота на хората е да бъдат щастливи, а за да го постигнат, е нужно да бъдат полезни. Оплакването и черногледството са народопсихология за повечето българи. Намират утеха в телевизионните предавания, в интернет, биричка с приятели, почивки или пазаруване. След много години практикуване на тези занимания осъзнават, че нищо не се подобрява и ефектът от тях е само в началото, но после води до още по-голяма тъга. Безверието и безсмислието са причината много често дори двадесетгодишни младежи вече да я карат на доизживяване. Наистина ли животът е толкова тежък, или има начин да променим тази черна статистика? Книгата „Пет стъпки към успеха“ на Лео Хозър ни дава пет много прости решения на този въпрос. Написана е на много разбираем език и е крайно увлекателна. Учудващо е как в толкова малко обем е събрана такава огромна мъдрост.

Книгата е идеално четиво и за тренирани читатели, и за такива, които бягат от книгата като дявол от тамян. Не се колебайте, а си я поръчайте от сайта на „Тогедър Академия“ и сложете началото на един прекрасен ден! Желаем ви приятно четене!

ЗА ДА НИ ИМА

ството, рода, общността, народа, Родината, Природата... Земята. И няма значение колко сме малки - важното е всеки да дава своята дан и своя принос. Тогава нямаме спиране. Само тогава ще ни има. Историята ни го е доказала.

За да ни има като българи, е време да сме заедно и да си помагаме.

Можете да подпомогнете издването на вестник „Красиво Ветрино“, като дарите еднократно сума, която е по силите или да дарявате редовно, например всеки месец.

**Помогнете ни да ни има
и занаяпред:
BG41BPBI81701075963101
BIC:BPBIBGSF
Пощенска банка
Юробанк България АД**

Вестник „Красиво Ветрино“ се списва и разпространява на доброволни начала. Той е дело на съмишленици, които са приели, че в живота на човека има дела и каузи, които надхвърлят личния интерес.

Ние, които правим този вестник възмо-

жен, съзнаваме, че сме част от нещо по-голямо и виждаме със сърцата си, че няма как малкото да е добре, ако голямото страда. Всеки отделен човек има дан, дълг към всяка от общностите, от които е част. Защото всеки от нас е само малка част от нещо по-голямо - семей-

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

**Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино.
Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884**